

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.6.2023
COM(2023) 368 final

2023/0211 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om digitale eurotjenester udbudt af betalingstjenesteudbydere, som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230

(EØS-relevant tekst)

{ COM(2023) 364 final } - { COM(2023) 369 final } - { SEC(2023) 257 final } -
{ SWD(2023) 233 final } - { SWD(2023) 234 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag supplerer forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro for så vidt angår digitale eurotjenester udbudt af betalingstjenesteudbydere, som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta. Forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro er rettet til de medlemsstater, der har euroen som valuta. For at sikre, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, fører tilstrækkeligt tilsyn med de udbydere af digitale eurotjenester, som er etableret i den pågældende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, er det nødvendigt at fastsætte regler, der finder anvendelse på disse betalingstjenesteudbydere. Reglerne for adgang til og brug af den digitale euro i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, er fastsat i artikel 18 i forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Denne forordning er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 15. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, som ændret ved direktiv (EU) XXX/2023. Betalingstjenestedirektivet indeholder harmoniserede regler for den fri udveksling af betalingstjenester i hele Unionen og bør også finde anvendelse på betalingstransaktioner i digitale euro. Denne forordning vil navnlig gøre det muligt for udbydere af betalingstjenester, som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, at tilbyde resider i euroområdet digitale betalingstjenester i euro sammen med andre betalings- eller banktjenester på grundlag af retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller retten til fri etablering.

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Denne forordning er nødvendig for at undgå fragmentering af det indre marked, da alle udbydere af betalingstjenester i EU, uanset hvor de er meddelt tilladelse, bør have mulighed for at udbyde tjenester af samme art med det formål at tjene virksomheder og borgere bedst muligt.

Denne forordning er i overensstemmelse med Kommissionens strategier for digital finans og detailbetaling¹. Kommissionen fremhævede i denne meddelelse, at en digital euro vil fungere som katalysator for innovation inden for betalinger, finansiering og handel i forbindelse med de igangværende bestræbelser på at mindske fragmenteringen af EU's detailbetalingsmarked. Betalingstjenesteudbydere, uanset hvor de er etableret i Unionen, bør derfor distribuere digitale eurotjenester, således at der sikres en høj grad af konkurrence på tværs af betalingstjenesteudbydere.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Denne forordning er — ligesom direktiv (EU) 2015/2366 — baseret på artikel 114 i TEUF. Ved at regulere distributionen af digitale eurotjenester fra betalingstjenesteudbydere, som er

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en strategi for digital finans for EU (COM(2020) 591 final).

etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, vil dette forslag sikre den frie bevægelighed for betalingstjenester i hele Unionen. Med forslaget sikres det, at betalingstjenesteudbydere, uanset hvor de er etableret i Unionen, vil være underlagt de samme krav og tilsynsstandarder, som er nødvendige for at sikre finansiell stabilitet og lige vilkår for alle udbydere af betalingstjenester.

- **Nærhedsprincippet**

Med denne forordning omfattes betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, af de relevante bestemmelser i forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro. Forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro er baseret på artikel 133 i TEUF, som hører under Unionens enekompetence.

Da formålet med de foreslåede foranstaltninger desuden er at sikre, at den eksisterende EU-lovgivning, der er baseret på artikel 114 i TEUF, vil finde anvendelse på digitale eurotjenester, der udbydes af betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, nås dette mål bedst på EU-plan snarere end ved forskellige nationale initiativer.

- **Proportionalitetsprincippet**

Denne forordning er nødvendig for at undgå hindringer på det indre marked mellem betalingstjenesteudbydere, der er etableret i og uden for euroområdet. Forpligtelserne i denne forordning svarer til dem, der er fastsat i forordningen om indførelse af den digitale euro, og er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af de grunde, der er anført i den begrundelse, der ledsager forslaget.

- **Valg af retsakt**

En forordning er det rette instrument til at bidrage til udarbejdelsen af et fælles regelsæt, der finder generel anvendelse og er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstaterne, hvorved muligheden for, at regelsættet anvendes forskelligt i de forskellige medlemsstater fjernes.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

Dette forslag er baseret på de efterfølgende evalueringer, høringer af interessenter og konsekvensanalyser, der er foretaget i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til forordning om indførelse af den digitale euro. Konsekvensanalysen af forslaget til forordning om indførelse af den digitale euro blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol den 14. oktober 2022 og godkendt den 25. april 2023.

Af hensyn til overensstemmelse med betalingstjenestedirektivet bør alle udbydere af betalingstjenester i EU have ret til at distribuere digitale eurobetalingstjenester i euroområdet. Dette vil yderligere bidrage til et innovativt og konkurrencedygtigt detailbetalingsmarked.

Med hensyn til grundlæggende rettigheder sikrer dette forslag specifikt, at betalingstjenesteudbydere, som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, har mulighed for at udøve retten til at oprette og drive egen virksomhed (som udbydere af digitale eurotjenester) i henhold til artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Begrundelsen til forslaget til forordning om indførelse af den digitale euro indeholder en nærmere redegørelse for overholdelsen af andre grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Denne forordning har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Målet om at sikre, at penge udstedt af centralbanken — euroen — kan støtte EU ved at opfylde betalingsbehovene i den digitale tidsalder, kan overvåges løbende på grundlag af data fra betalingstjenesteudbydere, de handlende og Den Europæiske Centralbank. Det samlede antal og omfanget af detailbetalinger i digitale euro og deres relative andel i forhold til andre betalingsmidler kan være de vigtigste indikatorer i overvågningen af anvendelsen af digitale euro i EU's digitaliserede økonomi.

Forslaget indeholder en overordnet plan for overvågning og evaluering af indvirkningen på de specifikke mål og et krav om, at Kommissionen skal foretage en første gennemgang tre år efter datoen, hvor forordningen finder anvendelse (og derefter hvert tredje år), og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om dens vigtigste konklusioner. Nævnte gennemgang skal foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Genstand (Artikel 1)

Formålet med denne forordning er at fastsætte regler for de specifikke forpligtelser, som betalingstjenesteudbydere, der er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, skal overholde i forbindelse med distributionen af den digitale euro og tilsynet med og håndhævelsen af disse forpligtelser.

Distribution af den digitale euro (Artikel 3)

Med forbehold af kapitel V i forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro, der regulerer adgangen til og brugen af den digitale euro uden for euroområdet, bør udbuddet af digitale eurotjenester fra betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, primært være rettet mod i) fysiske eller juridiske personer, som er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta, ii) fysiske eller juridiske personer, der har åbnet en digital eurokonto på det tidspunkt, hvor de var bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, men som ikke længere er bosiddende eller etableret i sådanne medlemsstater, iii) besøgende, der er underlagt betingelserne i artikel 20 i forordningen om indførelse af den digitale euro.

Betalingstjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse uden for euroområdet, kan udbyde disse tjenester på grundlag af retten til fri etablering eller retten til fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til direktiv 2015/2366.

Gældende lovgivning og kompetente myndigheder (Artikel 4-6)

I artikel 5 præciseres det, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked som ændret ved direktiv (EU) XXX/XXX [indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betalingstjenester og elektroniske pengetjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 98/26/EF og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/2366 og 2009/110/EF — COM(2023) 366 final] finder anvendelse på den digitale euro. Dette direktiv fastsætter, at

centralbankpenge, der udstedes til detailbrug, og ikke kun sedler og mønter, bør betragtes som "midler" i henhold til nævnte direktiv. Ligeledes bør rammen for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT), der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, finde anvendelse på den digitale euro.

Betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, kan distribuere den digitale euro, såfremt de er underlagt tilsyns- og sanktionsordningerne i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.

De kompetente myndigheder er i henhold til direktiv 2015/2366 og direktiv 2015/849 ansvarlige for at føre tilsyn med og håndhæve alle forpligtelser, der er fastsat i disse EU-retsakter, baseret på artikel 114 i TEUF, og de samme kompetente myndigheder vil være ansvarlige for at sikre overholdelse af de relevante bestemmelser i forordningen om indførelse af den digitale euro som specificeret i denne forordning.

Tilsynsordningerne mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og de kompetente myndigheder i værtslandet, der er fastsat i direktiv 2015/2366 og direktiv 2015/849, bør også finde anvendelse på den digitale euro.

Afsluttende bestemmelser (Artikel 8)

Denne forordning bør træde i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om digitale eurotjenester udbudt af betalingstjenesteudbydere, som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen fremhævede i strategierne for digital finans og detailbetaling⁴ af september 2020, at den digitale euro, som en digital centralbankvaluta til eurodetailbetalinger, vil fungere som katalysator for innovation inden for betalinger, finans og handel i forbindelse med de igangværende bestræbelser på at mindske fragmenteringen af EU's detailbetalingsmarked.
- (2) Ved forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro [*indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final*] indføres den digitale euro, og der fastsættes regler herom, navnlig for så vidt angår dens status som lovligt betalingsmiddel, distribution, anvendelse og væsentlige karakteristika med henblik på at tilpasse euroen til den teknologiske udvikling og sikre dens anvendelse som fælles valuta.
- (3) Det er vigtigt at sikre, at alle udbydere af betalingstjenester, uanset om de er etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, kan distribuere den digitale euro og således udøve deres ret til fri udveksling af tjenesteydelser i Unionen. Hvis alle betalingstjenesteudbydere udbyder digitale eurobetalingstjenester, vil det bidrage til en høj grad af innovation, gøre det

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en strategi for digital finans for EU (COM(2020) 591 final).

lettere at foretage betalinger og øge konkurrencen i hele Unionen, hvilket er nødvendigt for at sikre det indre markeds integritet. Alle betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen, bør derfor kunne distribuere digitale eurobetalingstjenester på samme vilkår til fysiske eller juridiske personer, som er bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, til fysiske eller juridiske personer, der har åbnet en digital eurokonto på det tidspunkt, hvor de var bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, men som ikke længere er bosiddende eller etableret i sådanne medlemsstater, og til besøgende i euroområdet. Betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør også kunne distribuere den digitale euro til andre fysiske eller juridiske personer, som er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og i andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller tredjelande på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*.

- (4) Betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør anvende de samme regler som udbydere af betalingstjenester, der er etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta, med henblik på distribution af den digitale euro. Dette er afgørende for at sikre, at distributionen af den digitale euro foretages på en ensartet måde af alle betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen.
- (5) Udbuddet af digitale eurobetalingstjenester fra betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør være omfattet af de samme tilsynsstandarde som betalingstjenesteudbydere, der er etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta. Med henblik herpå bør de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366⁵, som erstattet af direktiv (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til direktiv om betalingstjenester og elektroniske pengetjenester i det indre marked — COM(2023) 366 final]*, direktiv (EU) 2015/843⁶ som erstattet af direktiv (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til direktiv om hvidvask af penge — COM(2021) 423 final]*, finde anvendelse på de kompetente myndigheders tilsyn og på sanktions- og tilsynsordningerne mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i forbindelse med udbud af digitale eurobetalingstjenester fra betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.
- (6) På samme måde som for kompetente myndigheder i medlemsstater, der har euroen som valuta i henhold til forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*, bør de kompetente myndigheder, der i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 er ansvarlige for at føre tilsyn med leveringen af betalingstjenester, også samarbejde med Den Europæiske Centralbank med henblik på

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

at føre tilsyn med anvendelsen af betalingsrelaterede forpligtelser som fastsat i forordning (EU) XXX/XXX [indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final].

- (7) I henhold til artikel 4), nr. 25), i direktiv 2015/2366 forstås ved midler sedler og mønter, kontopenge eller elektroniske penge. Som en ny form for centralbankpenge med status som lovligt betalingsmiddel bør den digitale euro betragtes som midler i henhold til direktiv 2015/2366 som erstattet af direktiv (EU) XXX/XXX [indsæt venligst henvisning — forslag til direktiv om betalingstjenester og elektroniske pengetjenester i det indre marked — COM(2023) 366 final], som udvider definitionen af midler til at omfatte alle former for centralbankpenge udstedt til detailbrug. Samme definition af midler bør medtages i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen.
- (8) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da de regler, der gælder for betalingstjenesteudbydere, bør være de samme, uanset om de er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, eller ej, men kan på grund af omfanget og virkningerne heraf for at sikre integritet i det indre marked bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (9) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den [XX.XX.2023] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes bestemmelser vedrørende:

- a) de specifikke forpligtelser, som betalingstjenesteudbydere, der er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, skal opfylde, når de udbyder digitale eurobetalingstjenester
- b) tilsynet med og håndhævelsen af de forpligtelser, der er omhandlet i litra a), i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta
- c) de specifikke forpligtelser, som de i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/1972 omhandlede OEM-producenter (Original Equipment Manufacturers) af mobile enheder og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, skal opfylde i forbindelse med den digitale euro.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1. "digital euro": den digitale form af den fælles valuta, som er tilgængelig for fysiske og juridiske personer som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) XXX/XXX

[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]

2. "betalingstjenesteudbyder": en betalingstjenesteudbyder som defineret i artikel 4, nr. 11), i direktiv 2015/2366
3. "digital eurobetalingstjeneste": en digital eurobetalingstjeneste som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*
4. "bosiddende": det sted, hvor en fysisk person har lovligt ophold i Unionen som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU⁷
5. "besøgende": en fysisk person som defineret i artikel 2, nr. 22), i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*
6. "medlemsstat, der ikke har euroen som valuta": en medlemsstat som defineret i artikel 2, nr. 23), i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*
7. "mobil enhed": en mobil enhed som defineret i artikel 2, nr. 31), i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*.

Artikel 3

Udbud af digitale eurobetalingstjenester

Inden for rammerne af direktiv (EU) 2015/2366 kan udbydere af betalingstjenester, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, udbyde digitale eurobetalingstjenester til:

- a) fysiske og juridiske personer, som er bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta
- b) fysiske og juridiske personer, der har åbnet en digital eurokonto på det tidspunkt, hvor de var bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, men som ikke længere er bosiddende eller etableret i sådanne medlemsstater
- c) besøgende
- d) fysiske og juridiske personer, som er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, med forbehold af de betingelser, er fastsat i artikel 18 i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*
- e) fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande, herunder områder, som er omfattet af en monetær aftale med Den Europæiske Union, med forbehold af de betingelser, der er fastsat i artikel 19 og 20 i forordning (EU)

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

Artikel 4 Gældende lovgivning

1. Kravene i artikel 13, artikel 14, stk. 1, kapitel V, artikel 18, kapitel VII, kapitel VIII og kapitel IX i forordning (EU) XXX/XXX om indførelse af den digitale euro finder anvendelse på betalingstjenesteudbydere, som er etableret på et område tilhørende medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og som udbyder digitale eurobetalingstjenester i overensstemmelse med artikel 1 i denne forordning.

Kravet i artikel 33 i forordning (EU) XXX/XXX [indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final] finder anvendelse på de i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/1972 omhandlede OEM-producenter (Original Equipment Manufacturers) af mobile enheder og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.

2. I overensstemmelse med artikel 4, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, som ændret ved direktiv (EU) [indsæt venligst henvisning — forslag til direktiv om betalingstjenester og elektroniske pengetjenester i det indre marked — COM(2023) 366 final], finder bestemmelserne i dette direktiv anvendelse på betalingstransaktioner i digitale euro.
3. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen finder bestemmelserne i denne forordning anvendelse på betalingstransaktioner i digitale euro.
4. Uden at berøre artikel 37 i forordning (EU) XXX/XXX [indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final], finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, anvendelse på den digitale euro.

Artikel 5 Kompetente myndigheder

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 finder anvendelse på de kompetente myndigheders tilsyn og på sanktions- og tilsynsordningerne mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet for så vidt angår de aktiviteter, der udøves af betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, i forbindelse med den digitale euro, med henblik på anvendelsen af denne forordning og de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel IV, V, VI og VII i forordning (EU) XXX/XXX [indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final].

2. Direktiv (EU) 2015/843 finder anvendelse på de kompetente myndigheders tilsyn og på sanktions- og tilsynsordningerne mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet for så vidt angår de aktiviteter, der udføres af betalingstjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, i forbindelse med den digitale euro, med henblik på anvendelsen af denne forordning og forpligtelserne i kapitel IX i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]*.

Artikel 6

Samarbejde med Den Europæiske Centralbank

Med henblik på at føre tilsyn med anvendelsen af kapitel IV, V og VII i forordning (EU) XXX/XXX *[indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af den digitale euro — COM(2023) 369 final]* samarbejder de i artikel 4, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder med Den Europæiske Centralbank.

Artikel 7

Ændringer

Artikel 2, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen erstattes af "" midler ": centralbankpenge udstedt til detailbrug, kontopenge eller elektroniske penge".

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand